

РЕШЕНИЕ

№ 40981

гр. София, 08.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 02.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **12090** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.24и, ал.11 от Закона за чужденците в РБ.

Образувано е по жалба на М. О. Г., гражданин на Б., [дата на раждане] срещу ОТКАЗ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване от 19.09.2025г., постановен от ЗКС Ц. Г. при Посолството на РБ в Д., И..

По изложените в жалбата основания се моли да се отмени отказа. На първо място се твърди, че е допуснато нарушение на процесуалните правила, доколкото заявените факти не са съобразени правилно. Лицето кандидатства за виза, поради това, че има сключен трудов договор с работодател в РБ, има подсигурено жилище. Вместо да съобрази тези факти- ответникът е постановил немотивиран и бланкетен отказ. Същият засяга чл.8 и чл.14 от Конвенцията за правата на човека и основните свободи, тъй като освен правото на личен живот се накърнява и правото на труд на лицето. С оглед което - необосновано е посочена нормата на чл.10, ал.1 т.17 от ЗЧРБ, че има недоказаност на целта и условията на заявеното пребиваване. Относно становището на ДАНС –жалбоподателят в съдебно заседание чрез процесуалния си представител адв.В.- сочи, че същият е несъстоятелен. Правят се изводи, които не са свързани със сигурността, а анализи на безработицата в определен район, поради което се моли да не се кредитира.

С оглед всичко изложено се моли да се уважи жалбата и да се отмени отказа.

Ответникът не се представлява и не изразява становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО С. СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 07.11.2025г. срещу отказ без данни за връчване – е в срок, от адресат на акта, засегнат неблагоприятно и с правен интерес, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

По допустимостта на жалбата с оглед чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ - заявени са защитими по ЕКПЧ права и свободи, поради което –жалбата е допустима.

ПО СЪЩЕСТВОТО:

Производството пред ответника е образувано по заявление на лицето на л.24 и с превод на л.83 от 26.08.2025г., след като работодателят „Микена“ ООД е уведомен, че лицето /ведно с двама други/ има достъп до пазара на труда за срок от три години- писмо на л.13 от Дирекция „Миграция“. Управителят на „Микена“ ООД е декларирал декларация от 05.11.2024г., че тези 3 лица имат трудов договор, съгласно който работодателят се е задължил да предостави и жилище, както и да заплаща битовите сметки. Приложен е и договор за наем на жилище на л.15 в тази връзка. Представен е и трудовия договор на л.18. Съответно длъжностна характеристика за лицето, че ще работи като шивач. Представено е копие от паспорт, банкови извлечения, застрахователни полици.

Визата е отказана на основание чл.10, ал.1 т.17 и т.23 от ЗЧРБ. Посочено е, че след цялостен анализ на постъпилата информация по заявлението има основателни предположения, че лицето ще използва визата за имигриране в друга страна от ЕС.

Към преписката от ответника е представена заповед №3 от 16.01.2025г. на л.56, видно от която Посланика на РБ в Д., И. е възложил втория ЗКС да изпълнява правомощията във връзка със заявленията за визи, поради дългосрочното командироване на първия ЗС.

Представена е на л.59 и заповед №95-00-26 от 16.01.2025г. на Министъра, с която в т.4 е възложил на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства –да разглеждат заявленията за визи.

В СЪДЕБНОТО производството е разпитан свидетелят И. М. И. -управител на фирма „Микена“ ООД. Същият заявява, че има над 90 работника. Произвежда дрехи –мъжки и дамски костюми за западния пазар. В района няма работна ръка, която да наеме, поради което е практика да има и наети чужденци от трети страни. Конкретно има 8 такива работника, на които са осигурени и отлични битови условия /съдомиялни, сушилни, интернет/ в обзаведени жилища. Тези лица са много доволни. Мотивирани са да работят добре. Подчертава, че в региона българските граждани не искат да работят, което е довело до ситуацията да се търсят чуждестранни работници.

Със определението за насрочване №38516 от 20.11.2025г. на л.61 на страните е указана доказателствената тежест вкл. на ответника от къде следват изводите му за недостоверност на заявените факти и защо е прието, че лицето ще използва визата за имиграция към други страни от ЕС вкл. има ли данни от ДАНС или ДМ.

От процесуалния представител на ответника с писмо на л.76 е посочено, че има отрицателно становище на ДАНС.

Същото е пристигнало по делото в приложена папка, доколкото има гриф за служебно ползване и в действителност касае отрицателно становище.

ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Видно от описаните на л.56 /заповед №3 от 16.01.2025г./ и на л. 59 заповед №95-00-26 от 16.01.2025г. на Министъра, с която в т.4 е възложил на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства –да разглеждат заявленията за визи- се прави извода, че издалото отказа лице разполага с компетентността да го постанови.

Съдът намира, че в производството са допуснати процесуални нарушения довели и до неправилен материален отказ. На първо място като основание са посочени 2 правни норми –чл.10 т.17 и т.23. Първата е свързана с недостоверност на заявената цел на пребиваване, а второто с документи с невярно съдържание или заявени неверни данни. Фактическите основания са, защото лицето ще използва страната ни, ако има виза за миграция към други държави на ЕС.

Следователно не е ясно -кои документи са преценени като такива с невярно съдържание – дали трудовия договор, дали декларацията на работодателя. Вероятно акцентът е в тази насока, но съдът напълно кредитира тези документи, още повече, че в съдебно заседание се разпита св.И.-управител на дружеството работодател. Видно от показанията му на местния пазар няма лица, съгласни да работят в неговото предприятие напоследък, поради което е честа тенденция да се прибягва към работници от трети държави. Те от своя страна са доволни, защото в страната ни получават жилище със всички условия, плаща им се редовно. Съдът кредитира тези показания. Общеизвестно е, че стандартът в Б. е по-нисък и условията за живот са по лоши, поради което има миграционни процеси и не е нереално лицата да проявяват интерес и да желаят да работят в страната ни. В тази насока следва да се обсъди и становището на ДАНС, което не е в смисъл, че лицето е опасно за националната сигурност, а е коментар на пазара на труда в региона. Това становище подлежи на преценка от ответника именно, защото е извън сферата му на задължителна компетентност. То е касателно общата преценка, която се прави-конкретно е направена такава на длъжностната характеристика, която според становището съдържала общи изисквания. Съставът не споделя тази констатация. Касае се за конкретна длъжност-шивач на мъжки и дамски костюми т.е. за лице със специални умения и те се съдържат в наименованието на длъжността. Не може да се приеме, че на тези изисквания "отговарят значителен процент трудоспособни лица- български граждани". Като неотносим трябва да се приеме и втория извод в становището, че след като северозападния регион е един от най-бедните- то било "нецелесъобразно да се наемат чуждестранни работници". Последното е държавна политика, а не политика на предприятието на търговеца. При свободен пазар и конкуренция дружеството работодател решава какви работници да използва и какви условия на труд и битови такива да им подсили, за да ги ангажира към трудовия процес. С оглед изложеното -като не е подложил становището на ДАНС на преценка, а се е съобразил безусловно със същото - ответникът е допуснал съществено процесуално нарушение. Трябва да се маркира, че дори становището на ДАНС да беше свързано с националната сигурност и да обвързваше ответника, то отново би подлежало на ревизия в съдебното производство касателно своята мотивираност, видно от практиката на СЕС.

Следователно – ответникът е допуснал процесуално нарушение, доколкото е посочил правни основания, които не съответстват на фактическата обстановка. Същата не е достатъчно ясна, като дори и след прилагането на становището на ДАНС- не обуславя посочените основания за отказ. По същество се обориха изводите, че визата ще се използва за миграция към други страни на ЕС и работата в страната ни е формална.

Следователно – жалбата е основателна и трябва да се уважи ведно с последиците. Същите са присъждане на направените и претендирани разноски от оспорващата страна по списък на л.78 – общо 910лв-900лв. за адвокат и 10лв.д.т.

След отмяната – трябва преписката да се върне на ответника да се произнесе като уважи заявлението за виза.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По ЖАЛБА НА М. О. Г., гражданин Б., [дата на раждане]

ОТМЕНЯ като незаконосъобразен ОТКАЗ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване от 19.09.2025г., постановен от ЗКС Ц. Г. при Посолството на РБ в Д., И..

ВРЪЩА преписката за ново разглеждане съобразно указанията.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му пред ВАС чрез АССГ. Преписи на страните.

Съдия:

Съдия: